

Arrest

nr. 172 204 van 20 juli 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 23 maart 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 februari 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. GELUYKENS loco advocaat S. VANBESIEN en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 19 augustus 2015 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie.

1.2. Op 16 februari 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 51, §2, 2de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 19.08.2015 werd ingediend door:

(...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Het verblijfsrecht dient geweigerd te worden aan betrokkene op basis van artikel 43 van de wet van 15.12.1980 dat stelt dat het verblijf geweigerd kan worden om redenen van openbare orde of nationale veiligheid; persoonlijk gedrag van betrokkene waardoor zijn verblijf ongewenst is om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

Betrokkene is veroordeeld voor volgende feiten:

Betrokkene werd veroordeeld op 28.02.2005 door de Correctionele Rechtbank te Mechelen tot een gevangenis- straf van 6 maanden met uitstel voor 3 jaren en een geldboete van 50 euro (te verhogen met de opdecimen ten tijde van de inbreuk) of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen.

Betrokkene werd veroordeeld op 15.02.2006 door de Correctionele Rechtbank van Mechelen op verzet 20.06.2005 tot een gevangenisstraf van 4 maanden en een geldboete van 100 euro (x 5,5= 550 euro) of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand met uitstel voor 3 jaar voor 1/2, wegens valsheid in geschriften: gebruik- making, diefstal, bedrieglijke verberging van een gevonden voorwerp, aanmatiging van naam, de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: onwettig binnenkomen of verblijven in het Rijk;

Betrokkene werd veroordeeld op 23.06.2009 door de Correctionele Rechtbank van Hasselt op verzet 25.10.2004 tot een gevangenisstraf van 3 maanden met uitstel voor 2 jaar en een bijzondere verbeurdverklaring wegens valsheid in geschriften: gebruikmaking.

Betrokkene werd veroordeeld op 22.06.2010 door het Hof van Beroep te Brussel op beroep van de Correctionele Rechtbank te Leuven dd 24.06.2009, op verzet dd 25.05.2005 tot een gevangenisstraf van 6 maanden en een bijzondere verbeurdverklaring wegens valsheid in geschriften, gebruikmaking van valse documenten en de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: onwettig binnenkomen of verblijven in het Rijk.

Uit de aard, de ernst en het recedivisme blijkt dat het persoonlijk gedrag van betrokkene een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving.

Vandaar dat overeenkomstig art. 43 van de wet van 15.12.1980 het verblijfsrecht aan betrokkene kan geweigerd worden. Betrokkene is, overeenkomstig de gegevens in het administratieve dossier, sedert 25.01.1997 gehuwd met zijn echtgenote. Uit dit huwelijk werden de twee kinderen van betrokkene (waaronder de referentiepersoon) geboren, respectievelijk op 06.01.2000 en 23.11.2005. Op 02.07.2015 verwierven zowel zijn echtgenote, als zijn beide kinderen, de Belgische nationaliteit. Desondanks heeft betrokkene zich er in de periode na de geboorte van zijn kinderen toe laten verleiden de wetten en regels in België niet te respecteren. Dit getuigt allerm minst van verantwoordelijkheid tegenover de beide Belgische referentiepersonen, zoals van het ouderlijk gezag zou mogen verwacht worden. Betrokkene had moeten weten dat dergelijk gedrag niet ten goede zou komen aan het verwerven van regulier verblijfsrecht. Het niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving en dit eigenlijk ook niet na te streven.

Gezien deze overwegingen wordt het persoonlijke en familiale belang, op basis van hetwelke betrokkene het verblijfsrecht wenst te bekomen, van betrokkene hier dan ook ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt immers in het arrest 49.830 dd. 22.04.2010 onder andere dat uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé - en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde, te verzekeren.

Het staat hier dan ook niet ter discussie, gezien de duidelijke bepalingen van artikel 43, dat het verblijf van meer dan drie maanden dient geweigerd te worden aan betrokkene.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis: artikel 7, §1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.“

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd bij schrijven van 31 maart 2016 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

De verwerende partij heeft geen nota ingediend.

3. Over de ontvankelijkheid

Artikel 39/79, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat tijdens het onderzoek van het beroep gericht tegen de in het tweede lid bepaalde beslissingen, geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied gedwongen kan worden uitgevoerd en geen zodanige maatregelen ten opzichte van de vreemdeling mogen worden genomen wegens feiten die aanleiding hebben gegeven tot de beslissing waartegen dat beroep is ingediend.

De bestreden beslissing wordt vermeld in 8° van het tweede lid van artikel 39/79, §1 van de vreemdelingenwet. Bijgevolg heeft huidig beroep een schorsende werking wat de verwijderingsmaatregel betreft, zodat de vordering tot schorsing onontvankelijk is.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 40ter en 62, eerste lid van de vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij betoogt onder meer dat hij met de motieven van de bestreden beslissing absoluut niet akkoord kan gaan, dat de verwerende partij stelt dat het verblijfsrecht van de verzoekende partij geweigerd wordt op grond van artikel 43 van de vreemdelingenwet, dat voormeld artikel bepaalt dat *“het persoonlijk gedrag van verzoeker een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving”*. De verzoekende partij wijst erop dat de verwerende partij, om deze these te onderbouwen, verwijst naar enkele strafrechtelijke veroordelingen dewelke zij opliep, dat dit veroordelingen betreffen uit 2005, 2006, 2009 en 2010, dat de feiten waarop deze veroordelingen betrekking hebben allen dateren van voor 2005, dat de verwerende partij dus verwijst naar feiten van meer dan 11 jaar geleden om vandaag te stellen dat zij een *“actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving”*, dat dit niet opgaat en in strijd is met artikel 43 van de vreemdelingenwet. Zij betoogt dat zij zich sinds 2005 stevast voorbeeldig heeft gedragen en er samen met haar gezin alles aan gedaan heeft zich te integreren in de Belgische samenleving, dat dan ook duidelijk mag blijken dat haar gedrag op geen enkele wijze een actuele, immanente bedreiging vormt voor de samenleving. Zij meent dat de verwerende partij enkel oog heeft voor de veroordelingen die zij opliep, los van het feit dat deze allen betrekking hebben op feiten van meer dan 11 jaar geleden.

4.2. Uit het betoog dat *“Verzoeker (...) met deze argumentatie absoluut niet akkoord (kan) gaan. (...) De Dienst Vreemdelingenzaken verwijst aldus naar feiten van meer dan 11 jaar geleden om vandaag te stellen dat verzoeker een ‘actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het*

fundamenteel belang van de samenleving.' Dit gaat uiteraard niet op (...)" blijkt dat de verzoekende partij zich, waar zij een schending aanvoert van het motiveringsbeginsel, in wezen beroept op een schending van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de toepasselijke wettelijke bepaling. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het verblijf aan de verzoekende partij werd geweigerd op grond van artikel 43 van de vreemdelingenwet.

Voormelde bepaling luidt als volgt:

"De binnenkomst en het verblijf mogen aan de burgers van de Unie en hun familieleden slechts geweigerd worden om redenen van openbare orde, van nationale veiligheid of van volksgezondheid en zulks binnen de hierna vermelde perken:

1° de redenen mogen niet ingeroepen worden voor economische doeleinden;

2° de om redenen van openbare orde of nationale veiligheid genomen maatregelen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokkene. Strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen reden voor deze maatregelen. Het gedrag van de betrokkene moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen. Motiveringen die los staan van het individuele geval of die verband houden met algemene preventieve redenen mogen niet worden aangevoerd;

3° het verval van het document dat de binnenkomst en het verblijf op het Belgisch grondgebied heeft toegelaten, kan op zichzelf de verwijdering van het grondgebied niet wettigen;

4° alleen ziekten vermeld in de bij deze wet gevoegde lijst kunnen een weigering van binnenkomst of het verblijf rechtvaardigen. Het optreden van een ziekte later dan drie maanden na aankomst op het grondgebied kan geen reden voor verwijdering van het grondgebied vormen.

Om te beoordelen of de betrokkene een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid kan de minister of zijn gemachtigde bij de afgifte van de verklaring van inschrijving dan wel bij de afgifte van de verblijfskaart, zonodig de lidstaat van oorsprong en eventueel andere lidstaten, verzoeken om mededeling van de gerechtelijke antecedenten betreffende betrokkene en zonodig om een uittreksel uit het strafregister verzoeken.

Indien ernstige aanwijzingen daartoe aanleiding geven, kan de minister of zijn gemachtigde personen die het verblijfsrecht genieten binnen drie maanden na de datum van binnenkomst zonodig aan een kosteloos medisch onderzoek onderwerpen met het oog op het afgeven van een verklaring dat zij niet lijden aan de in het eerste lid, 4°, bedoelde ziekten."

Uit voormeld artikel blijkt dat het verblijfsrecht kan geweigerd worden aan burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Hierbij wordt onder meer verduidelijkt dat maatregelen genomen om redenen van openbare orde of nationale veiligheid in overeenstemming moeten zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene. Er wordt voorts toegelicht dat strafrechtelijke veroordelingen als zodanig geen reden vormen voor deze maatregelen en het gedrag van de betrokkene een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving moet vormen.

4.3. Uit de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij op 28 februari 2005 door de Correctionele Rechtbank van Mechelen werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden met uitstel van 3 jaar en een geldboete van 50 euro of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen. Gelet op de datum van de veroordeling, namelijk 28 februari 2005, dateren de feiten die aanleiding hebben gegeven tot deze veroordeling noodzakelijkerwijs van voor voornoemde datum.

Uit de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij op 15 februari 2006 werd veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Mechelen op verzet (20 juni

2005) tot een gevangenisstraf van 4 maanden en een geldboete van 100 euro of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand met uitstel van 3 jaren voor 1/2, wegens valsheid in geschrifte: gebruikmaking, diefstal, bedrieglijke verberging van een gevonden voorwerp, aanmatiging naam, de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen: onwettig binnenkomen of verblijven in het Rijk. Gelet op het feit dat de veroordeling gebeurde na verzet tegen de beslissing van 20 juni 2005, dateren de feiten die aanleiding hebben gegeven tot deze veroordeling noodzakelijkerwijs van voor laatstgenoemde datum.

Uit de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij op 23 juni 2009 door de Correctionele Rechtbank van Hasselt op verzet (25 oktober 2004) werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 maanden met uitstel van 2 jaar en een bijzondere verbeurdverklaring wegens valsheid in geschriften: gebruikmaking. Gelet op het feit dat de veroordeling gebeurde na verzet tegen de beslissing van 25 oktober 2004, dateren de feiten die aanleiding hebben gegeven tot deze veroordeling noodzakelijkerwijs van voor laatstgenoemde datum.

Uit de stukken van het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij op 22 juni 2010 door het Hof van Beroep te Brussel naar aanleiding van een, hoger beroep tegen een vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Leuven op 24 juni 2009, op verzet tegen een verstekvonnis van 25 mei 2005, werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden en een bijzondere verbeurdverklaring wegens valsheid in geschriften, gebruikmaking van valse documenten en de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: onwettig binnenkomen of verblijven in het Rijk. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de feiten waarop deze veroordeling betrekking heeft dateren van voor 8 juli 2004.

4.4. De verwerende partij meent dat uit de aard, de ernst en het recidivisme blijkt dat het persoonlijk gedrag van de verzoekende partij een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving.

De Raad stelt vast dat uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij haar beoordeling dat het persoonlijk gedrag van de verzoekende partij een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving, grondt op de strafrechtelijke veroordelingen opgesomd in punt 4.3.

Gelet op het feit dat alle veroordelingen van de verzoekende partij die worden opgesomd in de bestreden beslissing en waarop de verwerende partij haar beoordeling van het persoonlijk gedrag van de verzoekende partij baseert, betrekking hebben op feiten die dateren van voor juli 2005, komt het de Raad kennelijk onredelijk voor, op grond van de opgegeven motieven, te stellen dat de verzoekende partij een actuele bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving gezien er reeds meer dan 10 jaar zijn verstreken sinds het plegen van de laatste feiten, zoals weergegeven in de bestreden beslissing.

4.5. Een schending van de motiveringsplicht kan worden aangenomen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

Een verder onderzoek van de middelen dringt zich niet meer op daar dit niet kan leiden tot een ruimere vernietiging.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 februari 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juli tweeduizend zestien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER